

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ

השאלות והתשובות מסומנות כגון תחתון

חולין קיב.

דאגב חורפיה בלע, עי' רש"י ב' פירושים אי יש על הסכין שמנונית או לא, ועי' ראשונים רמב"ן רשב"א וריטב"א מה שהקשו וביארו בדבריו ועי' פר"ח צו' ב', ויד יהודה צו' ג'.

וכמה מבליע הצנן את הבשר, עי' רשב"א מה שהביא בשם הראב"ד וברא"ש סי' לא'.

אבל קישות גרירי וכו' ואכיל, עי' פרש"י, ועי' רמב"ן למה בעי גרירה ולא סגי בהדחה.

דסילקא אסירי, ואי פתך בהו וכו', ועי' רשב"א תורה"ב כא. למה אסירי ומה מועיל שחתך קודם הלפת, ועי' ב"י סי' צו' ד"ה ואם חת, וע"ע ספר התרומה סי' ס' מה הדין בחתך עוד דברים.

ולהלכה עי' רמ"א צו' סעי' ה', עי"ש ש"ך ס"ק כג' ובשפ"ד שם.

מהו לאנוחי כדא דמלחא גבי כדא דכמכא, עי' פרש"י, ועי' ר"ן על הרי"ף ובלבוש צא' ה' אם זהו רק בכותח או גם בחלב, ועי' יד יהודה ס"ק לד', ועי' ריטב"א שהקשה מאי שנא מלהניח ליד

קדירת גוי דשרי בע"ז יב? ועי' תו"ה מהו ובהגהות אשר"י לב', וע"ע רמב"ם מאכ"א ט' כה' בראב"ד ובהג' הרמ"ך שם.

ולגבי כלי מכוסה, עי' פמ"ג משב"ז טו' ויד יהודה לה', ואם עבר והניח מה דינו עי"ש ס"ק לו'.

האי בר גוזלא וכו', ועי' רש"י דהכותח היה מלוח, וכ"כ הרמב"ן והרמב"ם מאכ"א ט' יח', ועי"ש בראב"ד שהשיג עליו, ועי' רשב"א תורה"ב ג:.

שאינו נאכל מחמת מלחו, ומהו השיעור? עי' רש"י ותוס', ועי' ראב"ד תמים דעים ה' ובריטב"א, ע"ע דעת רש"י בפסחים עו. וביד יהודה צא' טז', ולהלכה עי' רמ"א שם סעי' ה', וביד יהודה סקט"ז.

אבל צלי בעי קליפה, ומהו צלי? עי' תוס' לעיל צו: ד"ה עד, שהכוונה שנתרכך לכן בולע, ועי"ש רשב"א, וברמב"ן כאן כתב שצלי הכוונה רותח, ועי' רשב"א בתוה"ב ג: למה לא אמרין כשנפל לבפנים שתתאי גבר, ועי' יד יהודה צא' סקל"ב.

כוליה אסור, ונחלקו האחרונים האם יהני פה אם יהיה פי שישים, עי' פר"ח צא' יח', ויד יהודה לד'.

ואי מתבל בתבלין כוליה אסור, והטעם שאוסר עי' פרש"י משום דמרכך הבשר, ועי' יד יהודה סקל"ה מה שדקדק בדעת הראשונים, ועי"ש מש"כ בשיעור התבלין.

ככר שחתך עליה בשר וכו', ועי' תוס' לעיל יד. ד"ה ונסבין דהככר אסור מדינא אע"פ שהבשר מותר, עי"ש, ועי' ראשונים שהביאו דעת הראב"ד שחולק ועי' רמב"ן ורשב"א כאן ותורה"ב פא.

והנ"מ דאבריה, עי' פרש"י, ועי' תורא"ש מה שהקשה עליה, ועי' רשב"א מה שגרס, ומה שפירשו לדעת הראב"ד.

אין מניחין כלי תחת הבשר וכו', וגם כאן נחלקו הראשונים אי אסור מדינא או משום מראית העין עי' רמב"ן רשב"א וריטב"א ומה שהביאו בשם הראב"ד, ועי' רא"ה בדה"ב פ:.

תוד"ה תרי, כתבו דאין אנו בקיאין בזה וכו', ועי' רשב"א כאן שחולק וס"ל דבדיעבד אין לאסור.

משתעלה תמרתו, ויל"ע לרב אשי שהתיר ע"י הנחת מלח אי זהו גם קודם שתעלה תמרתו, שבריי"ף לא הזכיר דברי רב פפא, ועי' מ"מ מאכ"א ו' טו' מה שדייק מזה, ועי' רשב"א כאן ובתוה"ב פא.

ועי' ב"י עו' ו' שסיכם כל השיטות בזה, ועי"ש בשו"ע טז' וש"ך שם.

ע"ב

נחלקו הראשונים האם לאחר במקום שנתן מלח והשומן מותר מה דין הכלי? עי' ברא"ש שאסר, ובראשונים הביאו דעת הראב"ד שהיתיר הכלי.

ככר שחתך עליה בשר וכו', שאני התם דאגב דוחקא דסכינא פליט, ומבואר שיש יותר לאסור הכר שחתך עליה מהכלי שתחת הבשר, וצ"ע על הרי"ף שפסק להיפך? עי' ראב"ד, וע"ע בראשונים רמב"ן רשב"א וריטב"א.

דגים ועופות שמלחן זה עם זה אסורין, והחילוק בין זה לחתיכות בשר, עי' רש"י ותוס', רמב"ן ורשב"א תורה"ב עד, וכן נחלקו רש"י ורשב"ם מי נאסר אי רק הדגים או גם העופות, עי' ראש יוסף, ועי' רמב"ן ורשב"א שכתבו טעמים לפרש"י, וע"ע רשב"א ורא"ה תוה"ב עה. ורא"ש סי' לו.

רב מרי בר רחל אימלח ליה וכו', עי' פרש"י שספיקו היה עם הציר נבלע בבשר או לא, אבל פשיטא ליה שאסור, ועי' רשב"א מה שהקשה עליו וביאר באופן אחר.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'
להערות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל
שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.